

DE CE DOMUL ISUS ȘI NU MOȘ CRĂCIUN!

Moș Crăciun locuiește la Polul Nord,
Domnul Isus este peste tot,
Moș Crăciun vine o data pe an, Domul Isus este cu noi zilnic,
Moș Crăciun îți aduce câteva daruri,
Domnul Isus are grijă de tot ce ai nevoie,
Moș Crăciun intră pe horn neinvitat,
Domnul Isus bate la ușa inimii tale,
Moș Crăciun te lasă să îi stai pe genunchi câteva clipe, Domul Isus te ține toată viața pe brațele lui,
Moș Crăciun te întreabă: "Cum te cheamă?", Domnul Isus te cunoaște, îți știe nu doar numele ci și adresa, îți cunoaște trecutul și viitorul, îți știe și numărul fi-relor de păr,
Moș Crăciun stârnește doar hohote de

râs, Domnul Isus vindecă, mângâie și alină,
Moș Crăciun spune: "Nu plânge copile!", Domnul Isus spune: "Puneți asupra mea toate îngrijorările voastre și eu vă voi purta de grijă"
Moș Crăciun vine cu jucării, Domnul Isus a venit ca să ne aducă mântuire și viață veșnică,
Moș Crăciun pune darurile sub pom, Domnul Isus a venit ca cel mai prețios dar pentru noi și a murit pe cruce,
E clar că Domnul Isus și Moș Crăciun nu se pot compara
Doar Domnului Isus i se cuvine toată lauda și gloria!

Amin

Mercea Simion

AM VRUT...

Am vrut să-mi dai, Isuse, pacea,
Câteva grame, la cântar;
Dar Tu când dai, nu dai cu gramul,
Ci dai cu sacii plini cu har!

Am vrut cu ceasul de la mână
Să știi cât ține Mila Ta...
Dar cum să-ncapă în minute
Ce nu se poate măsura?

Am vrut la masa îndurării
Să gust ce bun și mare ești;
Dar am venit cu lingurița,
Iar Tu dai bogății cerești.

Și vrut-am să-Ți măsoar Puterea
În kilovații de curent,
Ca și cum ar putea să intre,
Tot soarele-ntr-un filament.

Am vrut setos, din Apa Vieții
Măcar un păhărel să beau;
Dar Duhul mi-a zis: „Ia găleata!
Eu Niagara vreau să-ți dau!”

Am vrut cu rigla mea de calcul
Să știi precis cât m-ai iubit...
Isuse, văd că sunt ridicol:
Cum să măsoar un înfinit ?!

Valentin Popovici

Biserica Creștină Baptistă
"BIRUINȚA"

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro;
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Anca Sabău
Tehnoredactare: Dan Matei

Anunțuri

Luni ora 18.00 Ședință de comitet
Miercuri ora 18.00 Repetiție de cor
Joi ora 18.00 Închinare și studiu biblic
Vineri ora 17.00 Întâlnire de tineret. Agapă
Duminică ora 09.30 Grupuri de rugăciune
Duminică orele 10.00 și 17.00 Servicii de închinare

„Am necurmat pe Domnul înaintea ochilor mei:
când este El la dreapta mea, nu mă clatin.” Psalmi 16:8

An XV, Nr. 732 din 07 decembrie 2014

EDITORIAL

Pastor Daniel Chereji

DIN CUPRINS:

pag. 3 Cum a dispărut Dumnezeu din gândirea acestui veac?

pag. 4 De ce Domul Isus și nu Moș Crăciun!

PORUNCILE LUI NU SUNT GRELE

„Căci dragostea de Dumnezeu stă în păzirea poruncilor Lui. Și poruncile Lui nu sunt grele;“

(1 Ioan 5:3)

Afirmația plină de fermitate a Scripturii este că dragostea de Dumnezeu se definește prin prisma împlinirii poruncilor lui Dumnezeu.

Cu alte cuvinte, cine nu are o viață

de ascultare deplină față de Cuvântul lui Dumnezeu, nu poate pretinde că îl iubește pe Dumnezeu.

Sunt foarte mulți oameni care afirmă cu frustrare că deși au încercat să împlinească voia lui Dumnezeu, lucrul acesta este peste puterile lor, deoarece pretențiile lui Dumnezeu ar fi exagerate. Deși afirmația acestor oameni are un sâmbure de adevăr, ei nu înțeleg că problema nu este la Dumnezeu, ci la ei înșiși.

Într-adevăr, omului firesc, celui care nu a trăit experiența dramatică a morții firii vechi și a aducerii la viață a unui duh înnoit prin puterea Duhului Sfânt, provocarea de a asculta de poruncile Domnului este o povară imposibil de purtat.

Firea decăzută a omului are oroare față de poruncile lui Dumnezeu, deoarece este incompatibilă cu orice vine din natura Dumnezeirii.

Nu este de mirare faptul că în asemenea condiții, fiecare poruncă, fiecare apel la sfințenie și fiecare principiu moral este abordat cu ne-

Continuare pag. 2

putința descurajantă a unei persoane total străine de natura unui om în care sălășluiește Duhul Sfânt.

Chiar și acolo unde ar exista dorința de împlinire a poruncilor lui Dumnezeu, îndeplinirea acesteia ar fi imposibilă, dacă natura acelei persoane nu este regenerată.

În clipa în care experimentăm nașterea din nou, noi suntem înzestrați cu o natură spirituală nouă în care a fost așezat Duhul lui Dumnezeu, astfel că ceea ce odinioară era imposibil de îndeplinit, de-acum înainte poate fi atins cu ușurință.

Dacă natura veche are oroare față de poruncile Domnului, omul înnoit tânjește după împlinirea acestora. Oamenii născuți din nou au plăcere față de principiile Domnului, deoarece trăirea în as-

Ne ancorăm în viitor cu zeci de așteptări, planuri și năzuințe, pe care ne-am dori să ni le desfășurăm înainte așa cum ni le-am închipuit, însă corăbiile noastre străbat un drum pe care arareori reușim să-l deslușim printre valuri, negură și umbra tăinuită a zilei ce urmează, spre un viitor pecetluit ochilor și minților noastre.

Stăm de multe ori puși în fața unor decizii care trebuie luate, unor ancore care trebuie aruncate, însă nici îngrijorarea, nici propriile eforturi nu ne vor da certitudinea clipei ce urmează. Lumea ne învață să răzvim singuri, să ne deprindem în a ne căuta singuri rostul, identitatea și drumul, însă căile ei nu ne îndrumă spre o rută ocolitoare Neliniștii ce ne întâmpină în fața zilei de mâine.

Răscumpărați din felul lumii de viațuire, nădejdea noastră stă în mâna Acelui care cunoaște fiecare pas pe drumul pe care trebuie să-l parcurgem spre slava și gloria Celui ce ne-a pecetluit cu un

cultare de Dumnezeu este acum felul natural în care funcționează natura înnoită a celor trecuți prin această experiență.

Aceia care văd în orice poruncă a Domnului o greutate, în orice principiu sfânt o povară imposibil de purtat și aceia care eșuează constant în tentativa ascultării de poruncile Domnului, cu siguranță nu au trăit experiența nașterii din nou.

În schimb, cei care caută să asculte de Domnul, cei cărora poruncile Domnului nu li se par poveri istovitoare, ci mai degrabă felul în care își exprimă dragostea și loialitatea față de El, sunt fericiții posesori ai calității de copii ai Săi.

pastor Daniel Chereji

Duh nou, de viață; un drum al mărilor învolburate, ce va fi sfârșit într-un etern și glorios început. „**Căci Domnul dă înțelepciune; din gura Lui iese cunoștință și pricepere. El dă izbândă celor fără prihană, dă un scut celor ce umblă în nevinovăție. Ocrotește cărările neprihănirii, și păzește calea credincioșilor Lui. Atunci vei înțelege dreptatea, judecata, nepărtinirea, toate căile care duc la bine. Căci înțelepciunea va veni în inima ta, și cunoștința va fi desfătarea sufletului tău; chibzuința va veghea asupra ta, priceperea te va păzi, ca să te scape de calea cea rea, de omul care ține cuvântări stricate; de cei ce părăsesc cărările adevărate ca să umble pe drumuri întunecoase; care se bucură să facă răul și își pun plăcerea în răutate, care umblă pe cărări strâmbe și apucă pe drumuri sucite;**” (Proverbe 2:6-15)

Amalia Lupu

CUM A DISPĂRUT DUMNEZEU DIN GÂNDIREA ACESTUI VEAC?

Ei bine, când oamenii veacului nostru, ca niște copii fără judecată, au crezut că lumea jucăriilor BUNĂSTĂRII MATERIALE este o lume suficientă, atunci Dumnezeu a dispărut, înăbușit de preocuparea materială. Se întâmplă ca în cazul aceluia newyorkez bogat care s-a întors cu soția lui în micul oraș în care au copilărit și care, satisfăcut de sine, i-a zis soției: *”Iată de unde am plecat noi, draga mea.”* Și ea i-a răspuns într-un mod neașteptat: *”Da, da, dar eu tocmai mă întrebam unde am ajuns?”* Ea simțea GOLICIUNEA în mijlocul bogăției pe care o avea acum.

Un profesor a explicat acest fenomen în felul următor: *”Nu știu să fi avut vreun moment în viața mea în care să fi renunțat în mod conștient la credința religioasă. Dar a fost ca și cum aș fi pus-o într-un dulap și când m-am întors să o caut, dulapul era gol.”*

Fenomenul care are loc în generația noastră este ceea ce li s-a întâmplat celor trei generații de patriarhi, Avraam, Isaac și Iacov. Iacov putea spune: *”Dumnezeul tatălui meu, Dumnezeu lui Avraam și Acela de care se temea Isaac”*. Dumnezeu era Dumnezeul lui Avraam, omul care l-a fost prieten și care a riscat pentru El. Lui Avraam, Dumnezeu îi era o prezență intimă, primordială și reală. Dar în generația următoare, Dumnezeu n-a mai fost *”Dumnezeul lui Isaac”*, ci *”Acela de care se temea Isaac”*. El dispăruse în ceață și devenise un lucru secundar. Totuși, Isaac trăia cu teamă de Dumnezeul tatălui său, Avraam. În a

treia generație, rezultatul acestei dispariții treptate a lui Dumnezeu a început să se arate în DECĂDEREA morală a lui Iacov. El a furat dreptul de întâi născut al fratelui său, fiind gata să pună mâna pe șansă cea mare, fără să-i pese de Dumnezeu.

Aceleași lucruri ni s-au întâmplat și nouă. Strămoșii noștri au avut o experiență directă, primordială cu Dumnezeu prin trezirea Cuvântului lui Dumnezeu (Biblia). Generația următoare s-a menținut în biserică din cauza părinților lor, dar pentru ei Dumnezeu era doar *”teamă”* – strălucirea palidă a unei credințe pe cale de dispariție. A treia generație culege roadele unei credințe dispărute, roade care se văd sub forma decăderii morale. Noi ne destrămăm moral din cauză că ni s-a destrămat credința. L-am pierdut pe Dumnezeu și în felul acesta am pierdut fundamentul moralei. Dar iată că a venit o noapte în care Iacov însuși l-a întâlnit pe Dumnezeu, l-a rezistat și s-a bătut cu El o noapte întreagă și din întâlnirea și bătălia aceea a ieșit UN OM NOU. Dacă nu ajungem și noi la această bătălie, la această întâlnire personală cu Dumnezeu ca și Iacov, întâlnire care să producă în noi reînnoirea morală, atunci suntem într-adevăr pierduți și s-a terminat cu noi!

Geneza 32:24-30

**Sursa: E. Stanley Jones, ”Viața din abundență”
cules de Roxana Chereji**

„El va fi mare și va fi chemat Fiul Celui Preaînalt; și Domnul Dumnezeu îi va da scaunul de domnie al tatălui Său David. Va împărăți peste casa lui Iacov în veci, și Împărăția Lui nu va avea sfârșit.”

(Luca 1:32-33)